

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Forældreansvar, Forældremyndighed Og Samværsret](#) > Estonia

Forældreansvar, forældremyndighed og samværsret

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvad indebærer begrebet "forældremyndighed" i praksis? Hvilke rettigheder og pligter har indehaveren af forældremyndigheden?

Ved forældreansvar menes forældremyndighed, dvs. en forælders pligt og ret til at drage omsorg for sit mindreårige barn. Forældreansvar omfatter forældres ret til at drage omsorg for barnet (*omsorg for personen*) og retten til at forvalte barnets ejendom (*forvaltning af ejendom*) såvel som retten til at træffe beslutninger om barnet. Ved forvaltning af ejendom menes retten og pligten til at forvalte barnets ejendom, herunder til at repræsentere den. Dette udelukker ikke, at barnet selv har ret til at forvalte sin ejendom, i de tilfælde, der er fastsat ved lov.

Forældrene har beføjelser til at træffe afgørelser om deres mindreårige barn, som omfatter retten til at træffe beslutninger vedrørende barnets dagligdag ("almindelig omsorg"). Med beslutninger i dagligdagen menes som regel almindelige beslutninger, der ofte skal træffes, og som ofte ikke påvirker barnets udvikling permanent. Foruden beslutningsbeføjelserne har forældre med forældremyndighed også ret til at repræsentere deres mindreårige barn. Forældre med fælles forældremyndighed har ret til at repræsentere barnet i fællesskab.

Begge forældre har ret til samvær, hvilket er en forpligtelse og en ret for begge forældre til personligt at kommunikere med barnet. En forælders samværsret afhænger ikke af forældremyndigheden. Tilsvarende har forældrene underholdspligt over for deres børn.

2 Hvem har normalt forældremyndigheden over et barn?

Forældres og børns gensidige rettigheder og forpligtelser følger forældreskabet, der er fastlagt i overensstemmelse med de regler, der er fastsat ved lov. Barnets mor er den kvinde, der har bragt det til verden. Barnets far er den mand, der har undfanget barnet. Det vurderes, at barnet blev undfanget af den mand, der var gift med barnets mor på fødselstidspunktet, og at faren har anerkendt barnet, eller at faderskabet er blevet konstateret af en domstol.

Hvad angår forældremyndigheden til barnet, udøves forældreansvaret i fællesskab af forældrene, når de er gift med hinanden. Hvis forældrene ikke er gift med hinanden på fødselstidspunktet, har de fælles forældremyndighed, medmindre de har udtrykt ønske om, for så vidt angår anerkendelse af faderskabet, at overlade forældremyndigheden kun til den ene af forældrene.

Hvis ingen af forældrene til et mindreårigt barn har ret til repræsentation eller, hvis det ikke er muligt at fastlægge et barns slægtskab, udpeges en værge for barnet. I så fald har værgen forældremyndigheden. Værgens rolle er at sikre barnets opvækst og beskyttelse af barnets personlige og materielle interesser.

Værgen kan være en voksen fysisk person eller en juridisk person med fuld rets- og handleevne, f.eks. et familiemedlem til barnet, en tredjepart eller en enhed (en virksomhed eller et fællesskab). En juridisk person udpeges til værge, hvis der ikke er fundet nogen egnet fysisk person, eller hvis én af barnets forældre har

erklæret ønske herom i sit testamente eller i en arvepagt. Den juridiske person skal systematisk forsøge at finde fysiske værgere til de personer, der er under dennes værgemål, samt rådgive værgerne og uddanne dem.

Indtil der er udpeget en værge, udføres værgens opgaver midlertidigt af forvaltningen i den landkommune eller by, dér hvor barnet har sin folkeregisterbopæl, hvis betingelserne for værgemålet er opfyldt. Under udførelsen af værgemålet har forvaltningen i landkommunen eller byen de samme rettigheder og forpligtelser som en værge.

3 Kan der udpeges en anden person i stedet for forældrene, hvis disse ikke kan eller ikke ønsker at udøve forældremyndigheden over deres børn?

Hvis forældrene er ude af stand eller uvillige til at påtage sig forældremyndigheden over deres børn, kan de give deres samtykke til bortadoption. En forælders samtykke til bortadoption af sit barn får først virkning otte uger efter barnets fødsel, og der kan ikke indgives nogen adoptionsanmodning for retten, før end forælders samtykke træder i kraft. Hvis forælderen er enig, kan barnet blive anbragt i pleje hos den person, der ønsker at adoptere det, inden forælders samtykke til adoption træder i kraft.

Hvis ingen af forældrene til et mindreårigt barn har ret til repræsentation eller, hvis det ikke er muligt at fastlægge et barns slægtskab, beslutter en domstol at udpege en værge efter eget initiativ eller efter anmodning fra kommunens eller byens borgerkontor eller en berørt person.

4 Hvordan reguleres spørgsmålet om forældremyndigheden, hvis forældrene bliver skilt, eller deres forhold opløses?

Hvis forældrene er skilt eller separeret, skal de beslutte, hvordan de har til hensigt at løse fremtidige spørgsmål om forældremyndighed. Forældrene, eller de personer, der har forældremyndigheden, kan aftale, hvordan de i fællesskab vil udøve deres ret til forældremyndighed, men kun en domstol kan ændre i forældremyndigheden, herunder fratage den fælles forældremyndighed.

Hver forælder har ret til at anlægge sag ved en domstol, inden for rammerne af den frivillige retspleje, med en anmodning om at få tildelt den fulde eller delvise forældremyndighed over barnet. Retten kan også træffe afgørelse om tvister vedrørende forældremyndighed i en retssag, hvis der anmodes herom samtidig med anmodningen om skilsmisse eller børnebidrag.

5 Hvilke formaliteter skal overholdes, for at en aftale mellem forældrene om forældremyndighed bliver juridisk bindende?

Forældrene, eller de personer, der har forældremyndigheden, kan frit aftale, hvordan de vil udøve deres fælles ret til forældremyndighed, men kun en domstol kan ændre forældremyndigheden, herunder fratage den fælles forældremyndighed. Spørgsmål vedrørende forældremyndighed kan kun behandles af en ret, hvis afgørelser er bindende. Under behandlingen af en sag vedrørende et barn, fokuserer retten først og fremmest på barnets tarv, og der tages hensyn til alle omstændighederne og de berørte personers legitime interesser. Tvister vedrørende forældremyndighed henhører under den frivillige retspleje i familieretlige sager, hvor retten træffer afgørelse ved kendelse. For at få fastlagt sine rettigheder til et barn skal en forælder indgive en ansøgning til en domstol.

6 Hvilke alternative konfliktløsningsmuligheder findes der, hvis forældrene ikke kan nå til enighed om en aftale om forældremyndigheden?

Forældrene, eller de personer, der har forældremyndigheden, kan frit aftale, hvordan de vil udøve deres fælles ret til forældremyndighed, men kun en domstol kan ændre forældremyndigheden, herunder fratage den fælles forældremyndighed. For at nå til enighed kan forældrene også benytte sig af en national familiemæglingstjeneste. Den nationale familiemæglingstjeneste er rettet mod forældre til mindst ét fælles mindreårigt barn, som er separeret eller er ved at blive separeret, og som ikke har kunnet nå til enighed om spørgsmål vedrørende tilrettelæggelsen af barnets liv (f.eks. samværsret eller underholdsbidrag).

Den nationale familiemæglingstjeneste er gratis for forældrene. Adgang opnås ved at kontakte

socialsikringstjenesten (*Sotsiaalkindlustusamet*). Ved familiemæglingssproceduren underskriver forældrene en forældreaftale. Når denne aftale er godkendt af socialsikringstjenesten, kan den fuldbyrdes. Når forældrene benytter familiemæglingstjenesten, er den lokale myndigheds rolle at støtte og rådgive forældrene.

Når der træffes afgørelse om de nærmere retningslinjer for kontakt med barnet, fungerer retten også som mægler i forbindelse med sagen og bestræber sig på at nå frem til en aftale mellem forældrene med hensyn til samvær med barnet. Retten hører de berørte parter hurtigst muligt og henleder deres opmærksomhed på muligheden for at bruge en familievejleder, bl.a. for at nå frem til en fælles aftale med hensyn til forældremyndighed og forældreansvar. Retten kan udsætte en sag vedrørende et barn, forudsat at dette ikke tilsidesætter barnets tarv, at de berørte parter er villige til at indgå i rådgivning uden for en retslig sammenhæng, eller at retten af andre årsager finder, at sagen kan løses i mindelighed mellem parterne.

7 Hvilke spørgsmål vedrørende barnet kan dommeren afgøre, hvis forældrene går til domstolene?

Retten har kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål om forældrenes ret til samvær med barnet, ændring af forældremyndigheden, tilbageførsel af forældremyndigheden, forpligtelse til at betale underholdsplicht og ændring af beløbet herpå på anmodning af en forælder.

8 Hvis den ene af forældrene får tilkendt forældremyndigheden alene, betyder det så, at vedkommende kan træffe beslutninger om alle forhold omkring barnet uden først at rådføre sig med den anden part?

Forældres og børns gensidige rettigheder og forpligtelser følger forældreskabet til det pågældende barn, der er fastslået i overensstemmelse med de ved lov fastsatte regler, dvs. at barnets forælder er forpligtet til at tage sig af barnet. Forældres og børns gensidige rettigheder og forpligtelser afhænger af, hvem der har forældremyndigheden over barnet. Hvis en forælder er alene om forældremyndigheden, kan han eller hun træffe afgørelse om alle spørgsmål vedrørende barnet uden først at rådføre sig med den anden forælder.

En forælder kan have eneforældremyndigheden over barnet fra fødslen, f.eks. hvis faren ved anerkendelsen af faderskabet udtrykker sin vilje til at tildele forældremyndigheden til den ene af forældrene. En forælder kan også opnå eneforældremyndighed i de tre nedenfor anførte tilfælde.

En forælder kan få eneforældremyndigheden, hvis han eller hun har anlagt sag ved en domstol inden for rammerne af den frivillige retspleje, med en anmodning om fuld eller delt forældremyndighed over barnet. Generelt anmoder en forælder om eneforældremyndigheden, hvis forældrene har fælles forældremyndighed og lever permanent adskilt, eller hvis de ikke ønsker at fortsætte med at udøve deres forældremyndighed i fællesskab af en anden årsag.

En forælder udøver forældremyndigheden alene, hvis forældrene har fælles forældremyndighed, men den enes forældremyndighed er blevet suspenderet. Hvis eneforældremyndigheden, som tilhører den ene forælder i henhold til loven eller til en retsafgørelse, er blevet suspenderet, og hvis det er usandsynligt, at årsagen til suspensionen bortfalder, giver retten forældremyndigheden til den anden forælder, forudsat at dette er foreneligt med barnets tarv.

Retten tildeler også forældremyndigheden til den anden forælder, hvis den forælder, der havde forældremyndigheden, er afgået ved døden, eller hvis han eller hun har fået frataget forældremyndigheden, medmindre dette er i strid med barnets tarv.

9 Hvad betyder det i praksis, hvis domstolen tillægger forældrene fælles forældremyndighed over et barn?

I tilfælde af fælles forældremyndighed udøver forældrene denne ret over barnet sammen, og de udøver deres forpligtelse til at drage omsorg for barnet, under eget ansvar og på en konsensusbaseret måde under hensyntagen til alle aspekter af barnets trivsel. Forældre med fælles forældremyndighed har også ret til at repræsentere barnet i fællesskab.

Hvis forældrene, inden for rammerne af udøvelsen af en fælles forældremyndighed, ikke er i stand til at blive enige om et vigtigt spørgsmål for barnet, kan retten efter anmodning fra en forælder, give den ene forælder beføjelse til at træffe afgørelse vedrørende dette spørgsmål. I tilfælde af overførsel af beslutningsbeføjelsen kan retten begrænse eller fastlægge yderligere forpligtelser for den forælder, der udøver den.

10 Til hvilken domstol eller anden myndighed skal jeg indgive anmodning om forældremyndighed? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min anmodning?

Tvister vedrørende forældremyndighed afgøres af distriktsdomstolene (*maakohus*). I tilfælde af en tvist vedrørende forældremyndigheden skal ansøgeren indbringe en anmodning for en distriktsdomstol med henblik på afgørelse af sagen henhørende under den frivillige retspleje. En sådan anmodning skal indgives til distriktsdomstolen, hvor barnet har bopæl.

I anmodningen skal navnet på retten, kontaktoplysningerne på ansøgeren og på den berørte person i sagen og deres børn samt ansøgerens specifikke konklusioner angives. Desuden skal de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for tvisten, fremgå af anmodningen, og ansøgeren skal angive og fremlægge de beviser, som han eller hun råder over. Anmodningen skal være underskrevet af ansøgeren eller dennes repræsentant. I tilfælde af en repræsentants underskrift skal der også vedlægges et beføjelsesdokument eller et andet dokument, der godtgør, at repræsentanten er behørigt bemyndiget.

Anmodningen og bevismaterialet indgives skriftligt på estisk. Hvis begæringen, anmodningen, klagen eller indsigelsen, der indgives til retten af en part, ikke er på estisk, kræver retten, at den person, der har indbragt sagen, fremlægger en oversættelse til estisk inden for en fastsat frist.

Retten kan også træffe afgørelse i sager om fastlæggelse af en forælders rettigheder over for barnet og ret til samvær med det, dvs. i sager, der vedrører forældremyndighed, inden for rammerne af en retstvist, hvis der anmodes herom samtidig med anmodningen om skilsmisse eller underholdsbidrag i forbindelse med en sådan procedure.

11 Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde? Findes der en hasteprocedure?

Retten undersøger sager vedrørende forældremyndighed, der henhører under den frivillige retspleje, i overensstemmelse med bestemmelserne om søgsmål, under hensyn til de særlige forhold ved den frivillige retspleje (jf. den civile retsplejelov (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) (1)).

En ret kan ikke træffe afgørelse i forbindelse med hastesager, der vedrører et barn, medmindre det drejer sig om underholdsbidrag, der opkræves hos en forælder, der lever adskilt fra sit mindreårige barn. Sager om forældremyndighed kan ikke behandles ud fra en forenklet procedure. Disse sager henhører under den frivillige retspleje, og derfor adskiller de sig fra almindelige sager. I sager, der henhører under den frivillige retspleje, konstaterer retten selv de faktiske omstændigheder og indhenter de nødvendige beviser herfor, medmindre andet er bestemt ved lov. Retten er ikke bundet af de fremsatte anmodninger eller af de faktiske omstændigheder, som parterne fremlægger i sagen, og retten er heller ikke bundet af deres bedømmelse af de faktiske omstændigheder, medmindre andet er fastsat ved lov. På tilsvarende måde er reglerne vedrørende referater af retsmøder og forkyndelse og meddelelse af dokumenter mindre strenge. I sager om forældremyndighed kan retten ligeledes træffe foranstaltninger for at regulere udøvelsen af forældremyndigheden eller samværet med barnet under sagen eller for at garantere aftalernes fremtidige fuldbyrdelse.

Hvis der er grund til at tro, at fuldbyrdelsen af dommen kan blive vanskelig eller umulig uden disse, kan retten træffe retsbevarende eller foreløbige foranstaltninger. I sager henhørende under den frivillige retspleje i familieretlige sager kan enhver ret anvende foreløbige foranstaltninger i den jurisdiktion, hvor en foranstaltning skal træffes. Disse foranstaltninger omfatter f.eks. tilbagegivelse af barnet til den anden forælder eller udførelse af den retlige forsørgerpligt, herunder muligheden for at forpligte sagsøgte til at betale underhold under proceduren eller til at stille en garanti herom.

[1] Den civile retsplejelov (RT I 2005, 26, 197; RT I 21.06.2014, 58).
Internet: <https://www.riigiteataja.ee/akt/121062014058?leiaKehtiv..>

12 Kan jeg få retshjælp?

Retten kan helt eller delvis fritage en fysisk person for betaling af advokatombkostninger og afgifter til staten, hvis den mener, at personens økonomiske situation ikke tillader hende eller ham at bære sagsombkostningerne.

13 Kan en afgørelse om forældremyndighed appelleres?

En afgørelse truffet inden for rammerne af den frivillige retspleje er reguleret af bestemmelserne om kendelser, der afsiges i forbindelse med retssagen, medmindre andet er fastsat ved lov. Det er muligt at appellere en kendelse vedrørende forældremyndighed i henhold til de almindelige bestemmelser om appelsager, såfremt appellanten mener, at afgørelsen i første instans er baseret på en tilsidesættelse af en retsregel (hvis f.eks. retten i første instans har foretaget en urigtig anvendelse af en bestemmelse i den materielle ret eller retsplejen). Af de grunde, der er anført ovenfor, kan der også indgives en kassationsbegæring for den øverste domstol (Riigikohus).

14 I visse tilfælde kan det være nødvendigt at gå til en domstol eller en anden myndighed for at få en retsafgørelse om forældremyndighed fuldbyrdet. Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde?

Sager om forældremyndighed afgøres inden for rammerne af den frivillige retspleje. I familieretlige sager, der henhører under den frivillige retspleje, afsiger retten en kendelse, der skal fuldbyrdes, så snart den bliver endelig, medmindre andet er fastsat ved lov. Kendelser i sager, der henhører under den frivillige retspleje, udgør et fuldbyrdelsesgrundlag. Når debitor ikke frivilligt fuldbyrder en kendelse vedrørende forældremyndighed, håndhæves kendelsen inden for rammerne af en fuldbyrdelsesprocedure på anmodning fra den person, der ønsker fuldbyrdelse. Til det formål skal ansøgeren indbringe sagen for en fogedret i den retskreds, hvor debitor har bopæl eller hovedsæde, eller hvor debitor har sin ejendom. I sager om samvær med barnet skal fogedretten, i forbindelse med fuldbyrdelsen, samarbejde med en repræsentant, der er specialiseret i at håndtere børn i den lokale myndighed, hvor barnets opholdssted ligger eller undtagelsesvis, hvor den pågældende person, der er omfattet af forpligtelsen, har bopæl. Fogedretten kan om nødvendigt anmode den lokale myndighed om en midlertidig anbringelse af barnet i en børneinstitution. Hvis personen, der er omfattet af fuldbyrdelsen, forhindrer tvangsfuldbyrdelsen, kan han eller hun blive pålagt en tvangsbøde.

15 Hvad skal jeg gøre for at få en afgørelse om forældremyndighed, der er truffet af en domstol i en anden medlemsstat, anerkendt og fuldbyrdet i denne medlemsstat?

I overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2019/1111, som indeholder bestemmelser om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale barnebortførelser, anerkendes de afgørelser, der er truffet i en medlemsstat, af de andre medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure. Denne forordning finder anvendelse i alle EU-medlemsstater med undtagelse af Danmark.

En i en medlemsstat truffet retsafgørelse om forældreansvar over for et barn, som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, og som er blevet forkyndt, kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat, når den på anmodning af en berettiget part er blevet erklæret for eksigibel i denne medlemsstat. Med henblik herpå indgives en anmodning om tvangsfuldbyrdelse til en domstol.

Den domstol, som anmodningen skal indbringes til, kan findes [her](#).

Den part, der søger eller anfægter anerkendelse af en retsafgørelse eller begærer fuldbyrdelse af en sådan, skal fremlægge:

1. en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af ægthed, og
2. en attest vedrørende retsafgørelsen om forældremyndighed.

Formularen kan findes [her](#).

En retsafgørelse om forældreansvar kan ikke anerkendes:

1. såfremt en anerkendelse klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som begæringen rettes til, idet der samtidig skal tages hensyn til barnets tarv
2. såfremt en person er dømt som udebleven, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den pågældende i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at vedkommende utvetydigt har accepteret afgørelsen
3. på anmodning af en person, der gør gældende, at afgørelsen krænker vedkommendes forældreansvar, såfremt afgørelsen er truffet, uden at vedkommende har haft mulighed for at blive hørt
4. såfremt den er uforenelig med en afgørelse om forældremyndighed, der efterfølgende er truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller
5. såfremt den er uforenelig med en afgørelse om forældreansvar, der efterfølgende er truffet i en anden medlemsstat eller i den ikkemedlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, og denne sidstnævnte afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som begæringen rettes til, eller
6. hvis proceduren i artikel 82 i Rådets forordning (EU) 2019/1111 ikke er opfyldt.

16 Til hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg henvende mig for at gøre indsigelse mod anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om forældremyndighed, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i disse tilfælde?

Den ret, hvortil anmodningen skal indgives, kan findes [her](#).

Den part, der søger eller anfægter anerkendelse af en retsafgørelse eller begærer fuldbyrdelse af en sådan, skal fremlægge:

1. en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed, og
2. en attest vedrørende retsafgørelser om forældreansvar, som er omhandlet i artikel 36 i Rådets forordning (EU) 2019/1111.

Formularen kan findes [her](#).

17 Hvilken lovgivning finder anvendelse i en sag om forældremyndighed, hvor barnet eller parterne ikke bor i denne medlemsstat eller er af forskellig nationalitet?

Ifølge estisk lov om international privatret (*Rahvusvahelise eraõiguse seadus*) er det lovgivningen i barnets bopælsland, der finder anvendelse på det familieretlige forhold mellem forældre og børn.

Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn finder også anvendelse mellem de stater, der har tiltrådt konventionen.

Fastlæggelsen af lovvalg kan også være reguleret af aftaler om gensidig retshjælp. Republikken Estland har indgået aftaler om gensidig retshjælp med følgende lande:

- aftale mellem Republikken Estland, Republikken Litauen og Republikken Letland om gensidig retshjælp og retsforhold (1993)

- aftale mellem Republikken Estland og Den Russiske Føderation om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager (1993)
- aftale mellem Republikken Estland og Ukraine om juridisk bistand og retligt samarbejde i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager (1995)
- aftale mellem Estland og Polen om gensidig retshjælp og etablering af retlige forhold i civilretlige, strafferetlige og arbejdsretlige sager (1999).

Da alle parter i aftalerne om gensidig retshjælp indgået med Litauen, Letland og Polen også er parter i Haagerkonventionen fra 1996 blev det besluttet at anvende bestemmelserne i sidstnævnte konvention for at fastlægge, hvilken lov der skal anvendes.

[1] Lov om international privatret (RT I 2002, 35, 217).

Internet: <https://www.riigiteataja.ee/akt/13242136?leiaKehtiv..>

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 29/01/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.